

Posiđni broj: 4 St-529/2017-274

ODVJETNIK IVAN VRDOLJAK

UTJEŠENOVIĆEVA 2, 10000 ZAGREB, FAX: +385-1-2303138, MOB: +385-95-9011831

E-mail: info@odvjetnik-vrdoljak.com

U Zagrebu, 15. 7. 2019.

TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU
Braće Radić 2
42000 Varaždin

TRGOVAČKI SUD
U VARAŽDINU

19. 07. 2019

Na broj: St-529/17

PRIMLJENO

Dužnik: ISTO d.d. u stečaju iz Varaždina, Augusta Šenoa 4-6, OIB: 88502209643

Radnici:

1. Đurin Dajana, Belečka 10, Zagreb, OIB: 20632217031.
2. Demirović Senija, Antuna Stipančića 27, Zagreb, OIB: 42856226375
3. Zlatko Dumenčić iz Svete Nedjelje, Svetonedjeljska 44. OIB: 89315524077
4. Grgurinović Ivan, Vida Došena 26, Zagreb, OIB: 54094431283.
5. Zdravko Jakelić, Kustošijski venec 7, OIB: 32525019410
6. Jandrečić Vesna, Topolje 20, Sveta Nedjelja. OIB: 87825966785
7. Josipović Kulić Slavica, Savska c. 82., Zagreb. OIB: 61403210271
8. Korlat Sadka, Dragutina Golika 30, Zagreb. OIB: 05785879205
9. Javor Lauc, Kneza Porina 14, Velika Gorica. OIB: 76026106399
10. Markotić Drago, Predraga Heruca 16, Zagreb. OIB: 49049063069
11. Margeta Milan, Luke Kaliterne 15, Zagreb. OIB: 89173906784
12. Marijanović Ante, Hribarov prilaz 6, Zagreb. OIB: 76509530123
13. Mišetić Slobodan, Dankovečka 5, Zagreb. OIB: 57236356095
14. Mrkonja Mara, Mrakov breg 6, Kupinečki Kraljevac. OIB: 16337140631
15. Orlović Tomo, Ferenščica 10 br. 13. OIB: 79120735319
16. Paradžik Miroslav, Poljanička 5, Zagreb. OIB: 42163740538
17. Petretić Katica, Side Košutić 26, Zagreb. OIB: 78297961700
18. Pečić Nevenka, Oroslavlje, Stubičke Toplice, Stubička cesta 88
19. Perica Ivan, Travarski odvojak 21, Hrvatski Leskovac. OIB: 82111576430
20. Raspudić Ivan, Dolci 4, Sesvete. OIB: 27981667473
21. Radović Štefica, Hrvatskih iseljenika 3, Zagreb. OIB: 73383954618
22. Ričko Višnja, Side Košutić 20, Zagreb. OIB: 70165306410
23. Štimac Zlatko, Hotnja 71, Pokupsko. OIB: 96374813277
24. Slunski Igor, Kačićeva 18, Zagreb. OIB: 64669124971
25. Sudar Ivo, S. Ljubića Vojvode 2, Zagreb. OIB: 60565543535
26. Miljenka Troskot, Trg Ivana Kukuljevića 12, Zagreb. OIB: 08735593860
27. Željko Žužić, IV Trnjanski zavoj 28, OIB: 95791812072
28. za pok. Blaž Dubovečak (OIB: 89650571873, Zagreb, Baščanska 5, Bernarda Dubovečak-Kostrec, Zagorska 10, OIB: 44527016673
29. Peuraća Mile, Meršićeva 8A, Zagreb. OIB: 29230993671
30. Vukušić Nikola, Novi Zdenkovac 14, Čaglin. OIB: 58171289034.
31. Deverić Lidija, Odranska 86, Velika Gorica, OIB: 62960547678
32. Ponjan Agata, VI Njivice 9A, Zagreb OIB: 56342063125.

33. Škalec Božica, Vilanci 22, Veliko Trgovišće, OIB: 18785239979
34. Borivoj Paulik, Medvedgradska 15, Zagreb, OIB: 90308804993
35. Helena Paulik, Medvedgradska 15, Zagreb, OIB: 03341062093
36. Anamarija Paulik, OIB: 77474375309, iz Zagreba, Medvedgradska 15.
37. Milena Milošević, OIB: 39913123600, Zagreb, Kraljevec 26, OIB: 32622816567
38. Petar Milošević, OIB: 04054637641, Zagreb, Kraljevec 26
39. Marjo Milošević, OIB: 80523488897, Zagreb, Kraljevec 26
40. Josip Milošević, OIB: 52109921805, Zagreb, Kraljevec 26, OIB: 32622816567

Ž A L B A

na rješenje od 4. 7. 2019. godine

3x

I. Rješenjem naslovnog suda St-529/17-265 od dana 4. 7. 2019. godine Sud je sve žalitelje – radnike koji su prijavili potraživanja koja proizlaze iz radnog odnosa stavio u drugi viši isplatni red te je utvrdio da su njihove tražbine osporene, sukladno čemu su upućeni u parnicu ili na nastavak preuzimanjem parnica u tijeku.

II. Radnici kao vjerovnici, ovdje žalitelji, koji imaju tražbine prema dužniku s osnova radnog odnosa, pobijaju predmetno rješenje od 4. 7. 2019. u cijelosti zbog:

- 1) bitnih povreda odredaba postupka
- 2) pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- 3) pogrešne primjene materijalnog prava

III. Žalitelji uvodno ističu da su oni bivši radnici poduzeća dužnika, tj. jedne gospodarske cjeline, kojima nisu plaćena potraživanja iz radnog odnosa.

U tom poduzeću svojedobno je radilo preko 2000 radnika, a pred kraj 500tinjak.

Od tih cca pet stotina radnika, status prioriternih potraživanja (u predstečaju sljednika) ili vjerovnika prvog višeg isplatnog reda (u ovom stečaju), ima manje od deset radnika.

To predstavlja iskrivljeno tumačenje prava.

Istina jest i da je to poduzeće prošlo kroz zaista vrlo velik broj statusnih promjena.

Sudska praksa daje upute za buduća postupanja subjekata prava. Sudovi na taj način kreiraju našu stvarnost te šalju snažnu poruku društvu.

Žaliteljima nisu isplaćene plaće i oni već godinama čekaju ono osnovno – da naplate makar dio onoga što su zaradili kako bi ostvarili svoju najosnovniju egzistenciju. I konkretni dužnik i sad Sud to njima osporava pozivajući se na zakonske propise za koje je upitno je li njihova svrha zaista da se, vještīm formaliziranjem i krutim tumačenjem propisa, radnicima onemogući isplata plaća, tj. da se naplata plaća znatno ograniči degradacijom statusa njihovih tražbina.

Punomoćnik žalitelja je uvjerenja da se ispravnom primjenom i tumačenjem prava i Ustava Republike Hrvatske te europskog prava, može zaključiti da je u konkretnom slučaju jedino ispravno, zakonito, pravilno, moralno i pravedno da se radnicima isplate njihova potraživanja iz radnih odnosa.

U protivnom je poruka jasna – vještīm i brojnim statusnim promjenama, “planovima podjela”, predstečajnim postupcima, izbjegavanjem odgovornosti, opetovanim upiranjem i osebujnim mehaničkim i krutim tumačenjem propisa, lako se mogu izbjeći brojne obveze, pa i onda kad se radi o potraživanjima radnika za koje stečajni dužnik odgovara solidarno.

Ta poruka – “zakonito izigrati radnike je lako”, sasvim sigurno nije željena i ona predstavlja izdaju funkcije prava u bilo kojem tumačenju tog pojma.

A ako sami tvrdimo da to jest pravo i da ga upravo tako trebamo tumačiti i da je to zakonodavac upravo i želio te da se time ne krše temeljna ustavna prava, onda sudove mogu zamijeniti roboti.

Osim toga, to je protivno i europskom pravu.

A.) Apsolutno bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a.

Vjerovnici su u svojem podnesku od dne 27. 5. 2019. opširno obrazložili zašto bi uvrštavanje tražbina radnika u drugi viši isplatni red bilo protivno i europskom pravu, tj. Direktivi vijeća 2001/23/EZ implementiranoj kroz naš Zakon o radu koji uređuje odgovornost novih poslodavaca kod prijenosa poduzeća.

U njemu su opširno obrazložili obveze sudova Republike Hrvatske s obzirom na preuzete obveze te ukazali na shvaćanja iz tamo citirane presude Europskog suda koji je dopustio mogućnost i da druga pravna osoba odgovara kod prijenosa poduzeća iako je su u tom slučaju poveznice bilo mnogo slabije nego ovdje;

- tamo druga pravna osoba nije sklopila nikakav pravni posao kojim bi se obvezala išta isplatiti radnicima starog poslodavca – ovdje imamo Kolektivni ugovor i solidarnu odgovornost dužnika.
- tamo je jedina poveznica između novog i starog poslodavca bila preuzimanje dijela klijenata – ovdje imamo identičnu gospodarsku cjelinu-poduzeće.

Žalitelji ne mogu dalje debatirati o stavu Suda vezano za navedeno iz jednostavnog razloga što Sud o tome nije ništa rekao, a morao je reći jer se obrazložena tvrdnja radnika o protivnosti europskom pravu ne smije ignorirati.

Time je Sud počinio apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a.

B.) Pogrešna primjena materijalnog prava.

Žalitelji su se već opširno očitivalo zašto smatraju da bi oni, kao i ostali radnici za čije dugove odgovara stečajni dužnik, trebali uvrstiti u prvi viši isplatni red.

Naime, stečajni dužnik se Kolektivnim ugovorom obvezao da za isplate radnih potraživanja jamči solidarno s formalnim poslodavcem – radilo se o obvezi preuzetoj s obzirom na tadašnju bunu radnika zbog pretumbacija (prijenosa imovine i sl.) unutar jednog jedinog poduzeća Industrogradnja koje su formalno činile više pravnih osoba.

Solidarni dužnik-jamac je u istom položaju kao i glavni dužnik (ZOO).

Radi se o tražbinama radnika (čl. 138. st. 1. SZ-a).

Drugačije shvaćanje bilo bi protivno odredbi čl. 137. st. 13. i 15. Zakona o radu jer;

- imamo prijenose gospodarskih cjelina i time umanjeње mogućnosti naplate od formalnog poslodavca.
- imamo zlouporabu jer gašenjem formalnih poslodavaca i guranjem potraživanja radnika u drugi viši isplatni red postizemo to da je izbjegnuta obveza isplate plaće.

To pogotovo s obzirom na to da se radi o normi europskog prava (time je implementirana direktiva) čija je svrha **zaštititi radnike od zlouporaba kod prijenosa poduzeća.**

Nadalje, imamo i opća načela obveznih odnosa kroz čiju prizmu moramo tumačiti sve ostale propise i ponašanja;

- načelo savjesnosti i poštenja.
- zabrana zlouporabe prava.

Konačno, ne smijemo zanemariti i Ustav Republike Hrvatske, a i Ustavni sud RH je u odluci broj U-I-3763/2004 naveo da je smisao navedene odredbe zaštita prava radnika od manipulacije poslodavca.

Navedeno je smisao i cilj i samog KU.

Degradacijom statusa radnika u drugi viši isplatni red upravo se i postiže zabranjeni cilj – onemogućenje naplate plaća radnika.

U tom smislu, ni stečajni upravitelj nije smio osporiti sve tražbine radnika jer je na temelju dostavljenih isprava mogao zaključiti da one postoje.

U konačnici se sve svodi na pitanje;

hoćemo li pravo tumačiti na način da je poslodavcu dopušteno nizom statusnih promjena onemogućiti naplatu tražbina radnika ili da je to ipak zabranjeno te da se to poslodavcu neće dopustiti i da se iz kruto mehaničkih i formalnih razloga tražbine radnika iste gospodarske cjeline neće tretirati kao tražbine prvog višeg isplatnog reda.

Jasno je kakav bi odgovor trebao biti i daljnje obrazlaganje nije potrebno.

IV. Žalitelji se nadalje u cijelosti pridružuju žalbenim navodima vjerovnika koje zastupa odvjetnica Meliha Okić Buljanović, tako se oni ovime citiraju;

1) Bitne povrede odredaba parničnog postupka

1. 1. Žalitelji smatraju kako je učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka jer pobijano rješenje ne sadrži jasne i nedvosmislene razloge zašto su isti svrstani u II. viši isplatni red, odnosno takvi razlozi su u suprotnosti s ispravama koje prileže spisu.

Nesporno je da je **Kolektivnim ugovorom od dana 31. listopada 2007. godine** pravni prednik ovdje dužnika Industrogradnja d.d. (kasnije promijenjenog naziva Industrogradnja Grupa d.d.) OIB: 19751350811 koji je pripojen stečajnom dužniku ISTO d.d. iz Varaždina, Augusta Šenoe 4-6 OIB: 88502209643 se obvezao prema čl. 107. Kolektivnog ugovora da će u slučaju otkazivanja Ugovora o radu za sve radnike bez obzira u kojem d.o.o. ili d.d. u sastavu Grupe Industrogradnja rade obračunati i isplatiti radniku sva dospjela potraživanja najkasnije do dana prestanka radnog odnosa ukoliko d.o.o. - i nisu u mogućnosti isplatiti sami. Obračun svih dospjelih potraživanja radnika sukladno čl. 108. Kolektivnog ugovora se radniku mora predati s danom prestanka radnog odnosa, u formi ovršne isprave. Jedini vlasnik i osnivač navedenih društava bila je Industrogradnja Grupa d.d. Radilo se o prijenosu gospodarske cjeline, a KU je potpisan po gospodinu Josipu Galincu.

Sukladno čl. 104. KU svim radnicima koji su u radnom odnosu u d.o.o. ili d.d. u Grupi Industrogradnja priznaje se kontinuitet neprekinutog radnog odnosa bez obzira u kojem d.o.o. ili d.d. u Grupi Industrogradnja su ostvarili radni staž, te radnici zadržavaju sva prava i obveze koje proizlaze iz osnova neprekinutog radnog staža (otkazni rokovi, otpremnine, neisplaćene plaće i dr.).

Dokaz: izvadak iz KU koji se ponovno dostavlja

Sve tužbe svih navedenih radnika temelje se na istoj pravnoj osnovi- gore navedenom kolektivnom ugovoru, i svi sudski postupci su se vodili ili se vode pred Općinskim radnim sudom u Zagrebu.

Radi se o radnom odnosu i potraživanju iz radnog odnosa. Prednici dužnika i dužnik učestalim statusnim promjenama **nastoje izbjeći namirenje radnika.**

Tumačenjem KU kroz sudsku praksu jasno je i nedvojbeno potvrđeno da se prednik stečajnog dužnika obvezao i priznao svim radnicima kontinuitet radnog odnosa i sva prava i obveze i nakon svake promjene poslodavca unutar Industrogradnja Grupe, koja potraživanja iz radnog odnosa je obvezan platiti prednik stečajnog dužnika. U sudskim presudama primjerice za vjerovnika ad. 146. Pr-9372/14 od dana 18.12.2014. jasno je navedeno str. 4.: „Konačno treba reći kako postupak predstečajne nagodbe ne može utjecati na pravo namirenja prioriteta tražbina odnosno tražbina radnika, kao u konkretnom

slučaju u kojem tužitelj ima potraživanje iz radnog odnosa prema tuženiku... ") utvrđeno je da potraživanja ovdje vjerovnika jesu potraživanja iz radnog odnosa. Isto je navedeno i u presudama Pr- 3937/14 od dana 1.02.2017. godine i dr.

Prema tome, žalitelji jesu RADNICI i potraživanja jesu potraživanja plaće, otpremnine i regresa. Nadležni radni sud je ta potraživanja utvrdio potraživanjima radnika.

1.2. Sud u obrazloženju na str. 33. navodi da iako je stečajni upravitelj tražbine navedenih vjerovnik svrstao u prvi viši isplatni red da to nisu tražbine prvog višeg isplatnog reda s obzirom da se ne radi o tražbinama radnika stečajnog dužnika niti o tražbinama prijašnjih radnika stečajnog dužnika. Žalitelji ističu kako sud ovakav svoj zaključak **nije ničim obrazložio**. Tijekom ovog stečajnog postupka vjerovnici su iznijeli niz tvrdnji zašto su oni radnici i zašto su njihove tražbine iz radnog odnosa i zašto moraju biti tretirane na jednak način kao tražbine radnika. Uz poštivanje činjenice da se ovdje radi o stečajnom postupku, ne smije se zanemariti činjenica da sud odlučuje o ključnom pitanju za prava vjerovnika iz radnog odnosa, i da sud ne primjenjuje i ne smije primjenjivati pravnu normu isključivo jednog zakona i to na takav restriktivan način, **već da treba imati na umu odredbe Zakona o radu, Ustava RH i pravne norme i sudsku praksu prava Europske unije**, a na koje su se vjerovnici tijekom ovog sudskog postupka pozvali. Sud je o navodima vjerovnika u tom dijelu **propustio navesti ikakve razloge**. Podneskom od 27.05.2019. vjerovnici su obrazložili zašto bi uvrštavanje njihovih tražbina u II. viši isplatni red bilo pogrešno i suprotno europskom pravu i to Direktivi vijeća 2001/23/EZ implementiranoj kroz Zakon o radu koji uređuje odgovornost novog poslodavca kod prijenosa poduzeća.

U navedenom podnesku vjerovnici su jasno naveli i pozvali se na sudsku praksu Europskog suda pravde u **predmetu C-194/18 presuda od 08.05.2019. godine** u predmetu povodom zahtjeva Vrhovnog suda Republike Slovenije u postupku **Josip Dodić protiv Banka Koper i Alta Skladi** iz koje praske su vidljive slijedeće ključne činjenice:

- postojanje odgovornosti druge pravne osobe i pravo radnika da može zahtijevati i od osobe koja je preuzela gospodarsku cjelinu ostvarenje svoje tražbine (utvrđenje nezakonitim otkaza, iz čega će slijediti i priznavanje materijalnih prava) iako s tom pravnom osobom nema sklopljen pravni posao - ovdje postoji KU koji je ugovor i čiji je smisao zaštita prava radnika
- postojanje puno slabije poveznice- preuzimanje dijela klijenata starog poslodavca, dok ovdje postoji prijenos imovine i identična gospodarska cjelina
- svrha i smisao Direktive vijeća 2001/23/ EZ jest da kod prijenosa poduzeća, dijela poduzeća ili gospodarske cjeline se radnicima pruži zaštita kao posebne kategorije vjerovnika, a što se neće postići restriktivnim tumačenjem jedne odredbe zakonskog propisa, već primjenom i tumačenjem zakona, Ustava RH i europskog prava u duhu i cilju radi kojeg se propisi donose

Prema tome, svima je jasno da je stečajni dužnik preuzeo imovinu i sredstva pravnog prednika Industrogradnja Grupe d.d., te je kao i poslodavac s kojim su radnici imali sklopljen ugovor o radu odgovoran radnicima i to na jednak način kao i raniji poslodavac.

2) Pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje

Pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje postoji jer je sud unatoč dokazima da se radi o potraživanjima radnika i prijašnjih dužnikovih radnika, iste svrstao u II. viši isplatni red. Unatoč ispravama i to KU, presudama ORS u Zagrebu, potvrdama porezne uprave o obračunima potraživanja s osnova radnog odnosa sud propušta cijeliti sve navedene dokaze radi pravilnog utvrđenja činjeničnog stanja.

3) Pogrešna primjena materijalnog prava

Pogrešna primjena materijalnog prava očituje se:

a) u pogrešnoj primjeni čl. 138. st. 1. Stečajnog zakona jer su tražbine žalitelja stavljene u II. viši isplatni red, umjesto u I. viši isplatni red.

b) u pogrešnoj primjeni KU i Zakonu o radu i to čl. 137. st. 13. i 15.

Sukladno KU i Zakonu o radu navedene tražbine trebale su biti svrstane u I. viši isplatni red.

„Osobu koja prenošenjem poduzeća, dijela poduzeća, gospodarske djelatnosti ili dijela gospodarske djelatnosti ili na drugi način zlonamjerno izbjegava ispuniti svoje obveze prema radniku, nadležni će sud na zahtjev radnika obvezati na ispunjenje njezinih obveza i u slučaju da ugovor o radu nije sklopljen s tom osobom.”

Iako su se vjerovnici tijekom ovog stečajnog postupka pozvali i na odluku **Ustavnog suda RH U-I-3763/2004** u kojoj je Ustavni sud naveo da je **smisao navedene odredbe da se zaštiti radnike od manipulacije poslodavca, a što je smisao i cilj kolektivnih ugovora**, sud prilikom primijene prava isto uopće ne uzima u obzir.

c) u pogrešnoj primijeni, odnosno ne primijeni europskog prava. Sud nije uopće primijenio **Direktivu Vijeća 2001/23/EZ od 12.03.2001. koju je sud u obvezi primijeniti**, a praksa Suda Europske unije je u tumačenju prava iz navedene Direktive jasna (**presuda C-194/18 od 08.05.2019.** u postupku Josip Dodić protiv Banka Koper i Alta Skladi) -da se prijenosom poduzeća smatra i prijenos koji ne mora nužno obuhvaćati prijenos ugovora o radu ili radnika. Ako se radi o prijenosu poduzeća tada radnici ne smiju biti stavljeni u nepovoljniji položaj.

Osim toga, i u drugim presudama Suda Europske unije primjerice **u predmetu C-160/14 Jao Filipe Ferreira da Silva e Brito i dr. protiv Portugala** navedeno je:

„Članak 1. stavak 1. Direktive Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona treba tumačiti na način da pojam „prijenosa pogona“ obuhvaća situaciju u kojoj je poduzeće aktivno na tržištu čarter letova likvidirano od strane svog većinskog dioničara, poduzeća koje također djeluje u sektoru zračnog prijevoza, i u kojoj on nakon toga stupa na mjesto likvidiranog poduzeća preuzimajući ugovore o najmu zrakoplova i važeće ugovore o čarter letovima, obavlja djelatnosti koje je prethodno obavljalo likvidirano poduzeće, vraća pojedine radnike koji su do tada bili upućeni u to poduzeće, raspoređujući ih na poslove koji su istovjetni onima koje su obavljali prethodno i preuzme sitnu opremu navedenog poduzeća.“

Stečajni dužnik je preuzeo svu imovinu pravnog prednika i stupio u ugovorne odnose, pa prema tome postoji funkcionalna veza međuovisnosti i komplementarnosti između različitih prenesenih faktora, koji omogućuje stečajnom dužniku da se koristi potonjima iako su nakon prijenosa uključeni u različitu organizacijsku strukturu.

Također, radnici su u svom podnesku od 27.05.2019. zatražili od suda ukoliko ima dvojbe u primijeni prava da zatraži od Europskog suda prethodnu odluku, a što sud nije učinio, čak štoviše, u obrazloženju rješenja nije se na navedeno niti osvrnuo. Obzirom da je to propustio prvostupanjski sud, predlaže se da drugostupanjski sud prilikom donošenja odluke sukladno pravu Europske unije **uputi zahtjev za prethodnu odluku kako bi se otklonio rizik pogrešnog tumačenja prava Europske unije.**

Žalitelji su istaknuli tijekom postupka, te ponovno ponavljaju da je potrebno utvrditi i pitati sud: Da li u odnosu na zaštitu prava radnika kod prijenosa poduzeća članak 1. st. 1. Direktive 2001/23 treba tumačiti na način da prijenos poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona obuhvaća i situaciju u ovom predmetu - pripajanje pravnog prednika (INDUSTROGRADNJA GRUPA d.d. ranijeg naziva Industrogradnja d.d. koji pravni prednik je sukladno KU obvezan radnicima podmiriti potraživanja iz radnog odnosa) stečajnom dužniku (ISTO d.d.) koji je nastavio djelovati na tržištu i preuzeo svu imovinu (nekretnine, pokretnine pravnog prednika).

U vezi s tim, ako se radi o prijenosu pogona i zaštiti prava radnika kod prijenosa pogona, da li tražbine radnika koje je u obvezi podmiriti stečajni dužnik na kojeg je prenesen gospodarski subjekt i imovina ranijeg društva (koji se obvezao na podmirenje obveza sukladno KU) trebaju u stečajnom postupku biti tretirane kao tražbine radnika odnosno biti svrstane u I. viši isplatni red, i imati pravo namirenja prije tražbina ostalih vjerovnika čime bi im se kao radnicima pružila pravna zaštita u smislu navedene Direktive.

Naime, u konkretnom slučaju ne postoji mogućnost pravnog lijeka protiv odluke VTS-a u ovoj pravnoj stvari. Također, ovakvo svrstavanje tražbina u II. viši isplatni reda odudara od tumačenja Općinskog radnog suda u Zagrebu o kvalifikaciji tražbina te tumačenja Suda Europske unije o prijenosu pogona i zaštiti prava radnika. Važnost ovog pitanja tim je veća ima li se na umu da se utvrđivanje tražbine u parnici može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i isplatnom redu kako je ono označeno u prijavi ili na ispitnom ročištu.

S obzirom da obrazloženje rješenja prvostupanjskog suda o navedenom nema niti riječi, moli se da sud prilikom donošenja odluke o žalbi izvrši uvid u sudsku praksu Suda Europske unije C-194/18 od 08.05.2019. priloženu uz podnesak od 27.05.2019., a dostavlja se i praksa C-160/14 od 09. rujna 2015. godine.

Dokaz: presuda Suda Europske unije C-194/18, prileži podnesku od 27.05.2019.
presuda Suda Europske unije C-160/14

d) u pogrešnoj primijeni ZOO-a. Sud navodi da je pravni prednik stečajnog dužnika „jamčio“ za isplatu radničkih potraživanja. Jamac odgovara na jednak način kao glavni dužnik, pa prema tome činjenica da se radi o jamstvu temeljem KU ne mijenja pravni položaj vjerovnika niti status njihove tražbine. Upravo je obveza pravnog prednika da radnicima u formi ovršne isprave prizna njihova potraživanja i plati dospjela a neplaćena potraživanja iz radnog odnosa (čl.108. KU), pa kada je već sud tumačio pravni položaj stečajnog dužnika u odnosu na tražbine vjerovnika trebao je tumačiti i cijeliti cjeloviti tekst KU posebno odredbe na koje su se vjerovnici pozvali, kao i činjenicu da se ne radi o „običnom“ ugovoru već KU čiji je smisao zaštita prava radnika i u kojem je pravni prednik isti potpisao kao **poslodavac**.

ZOO propisuje u čl. 4. načelo savjesnosti i poštenja, u čl. 6. zabranu zloupotrebe prava te u čl. 10. dužnost ispunjenja obveze. Ugovori se izvršavaju u dobroj vjeri i sukladno načelu savjesnosti i poštenja. KU je Ugovor koje je stečajni dužnik u obvezi izvršiti na jednak način kao i pravni prednik poslodavac.

e) pogrešna primjena materijalnog prava očituje se i u povredi Ustava RH. Članak 54., 56. i 57. propisuju da svaki zaposleni ima pravo na zaradu, kojom će sebi i svojoj obitelji osigurati dostojan život. Pravo zaposlenih na socijalnu sigurnost i socijalno osiguranje određuje se KU i zakonom. Ovakvo obrazloženje suda ne udovoljava zahtjevu dostatnosti, relevantnosti i uvjerljivosti razloga kojima se sud rukovodio prilikom donošenja odluke, koje imaju za posljedicu povredu ustavnih prava vjerovnika.

III. Slijedom svega gore navedenog predlaže se da Visoki trgovački sud RH preinači, podredno ukine pobijano rješenje u skladu sa žalbenim navodima. Ukoliko sud ne primjeni pravo EU u skladu sa tumačenjima zauzetim u sudskoj praksi Suda Europske unije, a protiv odluke suda o žalbi u ovoj pravnoj stvari nema pravnog lijeka predlaže se da sud prekine postupak i uputi Sudu Europske unije pitanje u svrhu tumačenja prava Europske unije.

IV. Žalitelji drugostupanjskom Sudu slijedom navedenog predlažu ukinuti pobijane odluke, odnosno preinaku na način da se tražbine radnika tretiraju kao tražbne prvog višeg isplatnog reda.

DAJANA ĐURIN
ODVJETNIK
Ivan Vrdoljak
Zagreb